

ιε; δὲ κατέπησαν ὑποθρυχίους τὰ ὅδατα τῆς θελάτης πλυμμηρίσαντα.

Τὸ Περοῦ κατεστίσθη κατά τὸ αὐτὸν ἔτος εἰς τὸν 160 λευκῶν, πλάτους δὲ πεντήσεντα. Η πόλις ἀλλά κατεπτράρη, ἡ βάλαστα ὑψώθη εἰς δεκατέσσεις πόλεις πάχεις κατά τὸν Herrara.

Περὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1588 ὁ σεισμὸς κατέσρεψε τὴν Γαλλίαν παρὰ τὸν Λειψηργα μαλίστα ποταμὸν, τὸν δὲ Σεπτέμβριον τοῦ 1590 οἱ κλωνισμοὶ κατέλαβον τὴν Αὐστρίαν, Οὐγγαρίαν, Μαραβίαν καὶ Βοημίαν. Ιστάτωσαν κώμας, ἐκάλυψαν ὑπὸ τὰ ἔρεσια τὴν γραράν τοῦ Κανισίου (Οὐγγαρίας) εἰς δὲ τὴν Βιηνηρή διαρράγεις πολλαχοῦ τῆς γῆς ἀνεδίδοντο ἀπὸ φυσιστῶν χασμάτων λοιμώδεις ὄγκοι, ἐρήσασταν τὰ περιώτατα κτίρια, πολλαὶ δὲ πέτραι τοῦ πύργου τῆς ιεροθείου ἵκεληστας τοῦ ἀγίου Στεφάνου ἐπεσούσθησαν τοῦ θόλου.

Κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1591 ἡ γῆ ἐσχίσθη εἰς τὴν Αγγλίαν πολλαχοῦ, πολλοὶ τόποι μετετέθησαν, αἰσθήσεις μετεβλήθησαν εἰς βουνά, εἰς δὲ τὸ κομητά τοῦ Hereford ἡραίγηθη βρύσιος 293 μάχρους, 40 δὲ ἀλέσιους.

Ἄλλα καὶ ἡ Ἰταλία τότε ἐποθεὶς πολὺ τὸ Σπολή-ιον καὶ ἡ Φερζίρα κατεπτράρησαν, ἡ δὲ γῆ σχινθεῖσα τείπει πλήθεις κτιρίων τῷ δὲ 1594 ἡ βάλασσα πολὺ τοῦ Ποτεόλου ἀπεισύρη 200 πόδες μακράν τῇ περιλίας.

Ὄς ἀξιομνησότος προσέτι ἀναρέσεται καὶ ὁ πηρᾶς κατὰ τὸν Ιούλιον τοῦ 1596 εἰς τὴν θευτέραν πολλὰ τῆς Ἀγγλίας μέρη, ἡ γῆ πολλαχοῦ ἐγύρη εἰς 36, 47 καὶ 68 ποδῶν βρύσιος. Βουνώδη τόποι ἐπιπεδώθησαν εἰς τὸ δουκάτον Kent, οἱ δὲ κοιλαὶ ήταν ἐπιγράφησκαιν θάστας.

Πληγέσιν τῆς Λισσαβώνος δὲ σεισμὸς διεγιώρισεν εἰς τὸ δρός ἀγίου Αἰκατερίνην κατὰ τὸν Ιούλιον τοῦ 1597.

Τὸν δὲ Σεπτέμβριον τοῦ 1600 ἀνεγνωτίσθη τὸ βέη μα τοῦ Ροδανοῦ πλησίον τῆς Γενεύης, ἡ κοιτη τοῦ πηρᾶς ἔμεινε Ἑγρά ἕιω τῆς λίμνης, ἀμπωτικαὶ περὶ αὐτοῦ ἐράνησαν τρίς καὶ τετράκις.

Ἄλλος σεισμὸς εἰς τὸ Περοῦ κατὰ τὸν Φεβρουάριον τῷ 1600, ἐκεῖνης πυριπνόου ὅρους, ρύχει πυρός.

Τῷ δὲ 1601 σεισμὸς εἰς τὴν Ήσπρώπην καὶ τὴν Αἴαν τῷ 1604 τριακοσίων λευκῶν γῆ ἀνετράπη τὸ Περοῦ τῷ δὲ 1609 νέοι κλωνισμοί, βροχὴ ἀλλαγῆς καὶ σποδοῦ κίπιουσα ἐκ τινας ἡραίστειον ἐκάλυψεν ταῖς 30 λευγῶν ἀνθρωποι καὶ κτήνη κατεχώσαντα.

Τῷ δὲ 1619 δὲ φόνος τοῦ σεισμοῦ κατέστησαν βαθύς τινας κατοίκους τοῦ Τρουξιλλοῦ (Περοῦ).

Κατεστίθη δὲ καὶ ἡ Σμύρνη τῷ 1626, καθὼς καὶ ἡ Δαλματία ἐν μέρει μεγάλη ἔκτασις γῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν κατεχώσθη, ἐκρημνισθησαν βουνά, ἐξηράνθησαν λιγύας,

Προτρέχομεν πολλοὺς σεισμούς μικροτέρους διορθῶσις Λίνες κατὰ τὸ 1631, τῆς Νιαπόλεως κατὰ τὸ 1632 εἰς ἀλλού;

Τῷ 1638 κατεστίθησαν αἱ Acores φλόγες ἀνδόθησαν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, δους οἱ ἀντεῖς ιερούσιον ποτὲ 120 ποδῶν βαθος ἔκχαστο; κλονισμὸς προσανηγγέλλετο ὑπὸ δόμοις ὡς τηλεβόλων, ἡ πυροδότια.

Τῷ 27 Μαρτ. τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἡ πόλις ἀγία Εὔφρης τῆς Καταβρίας απετεχώσθη καὶ τὸν τόπον τῆς κατέλαβε λιμηνί, θέντη ἀνεφέρετο διπλὴ δυσώδης· τούτου ἔτυχε αὐτόπτης ὁ περίσημος Kircher.

Τῷ 1640 σεισμὸς εἰς Φανδρίαν, Ολλανδίαν καὶ Γερμανίαν.

Τῷ 1645 δὲ σεισμὸς ἐπεκράτησεν ἐξήκοντα ἡμέρας εἰς τὰς Φιλιππονήσις· ἡ Μνιαλλίς κατεδαρίσθη πρὸς βρέφη, τὴς Lucou, δρῃ ἡραίσθησαν, χωρία πολλὰ κατεχώσθησαν, καὶ δὲ ἡρη ἐσκοτίσθη ὑπὸ νεφους; τερρόδου.

Εἰς δὲ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Περοῦ ἡριθμήθησαν 200 κλωνισμοὶ ἵντες 24 ώρῶν κατὰ τὸν Οκτώβριον τοῦ 1646 ἡ γείτων βάλασσα ἐτοράχθη, τὰ κύματα πλημμυρίσαντα ἔτην 4,000 ἀνθρώπους, ἡ δὲ δῆλη βραΐλη ἐξετιμήθη 600,000,000.

Παραδίξων δὲ καὶ τοῦτο διτι, ἐπὶ σεισμοῦ συμβαίστο; τῷ 1660 εἰς τὴν Γαλλίαν πολλὰ ὄδατα τῶν Ημερησίων ἐψυχράνθησαν τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἐγρηγορίευσον πλέον εἰς τὸν Ιαματικὸν σκοπὸν· μετεκόδη δὲ Βουρδιγάλλων καὶ Ναρβάνων ἡραίσθη δρός, εἰς τὸν τόπον δὲ αὐτοῦ ἀνεφένη λίμνη.

Ανάλογα ἔξιτοροῦται καὶ περὶ τοῦ Καναδᾶ· διόπει τὸ Φεβρουάριον 1669 δὲ σεισμὸς διήρκεσε μέγρις Ιούλιον, ποταμοὶ καὶ ὑψηλὰ βουνά ἡραίσθησαν εἰς ἑκατὸν 400 λευγῶν, μεγάλοι δὲ βράχοι ἐκύδιωσαν εἰς τοὺς ποταμούς.

Καὶ τὰ τὴν Εγρυμερίδα τῶν σορῶν τοῦ ἔτους 1698 σεισμοῦ συμβεβηδός ἴσως κέντωε 100 λευγας βράχων εἰς αὐτῆς γάρ τις, ὥστε πᾶσα ἡ ἔκτασις αὐτῆς μετεβλήθη εἰς εὐρύγλασον πεδίαλα.

Κατὰ τὸ αὐτὸν τοῦτο ἔτος καὶ ἡ Περσία ἐποθεὶς τὸν πολλὰ δρῃ ἡραίσθησαν καὶ 80,000 κατοίκουν ἐπείθησαν.

Οἱ Ηρέσεις τῆς Ολλανδίας μεταβαίνων εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπέθανεν εἰς τὸ Λαύσιον (Ράγοντας) κατὰ τὸ 1667 ἐπισυμβάντος σεισμοῦ, δυτὶς διήρκεσε μίαν εἴδομάρδα. Ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἐκ τῶν ἀριστοκρατῶν αὐτοῦ ἐπλακώθησαν εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Συμβούλιου, ἵπου εἴσιχον. Όθεν διὰ τὴν ἐλλειψιν αὐτῶν προειδίζεθησαν εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐπατριδῶν αἱ πρωτεύουσαι οἰκογένειαι τῆς κατωτέρας τάξεως.

Κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος κατεπτράφη καὶ ἡ νῆστος Τακιούίστα.

Σεισμοὶ φεικτότετοι εἰς τὴν Amboise, κατὰ τὴν Ινδικὴν θάλασσαν τῷ 1671, 1673, 1674. Θάνατος 2,300 ἀνθρώπων πληρημόρα τῆς θαλάσσης εἰς τὰς Μολούκουνησους.

Ομοίως εἰς τὸ Περοῦ φθερὰ πάντων τῶν λητῶν πέριξ τῆς Λήμας, ἀκαρπία τῆς γῆς ἐπὶ πολλὰ διῃ.